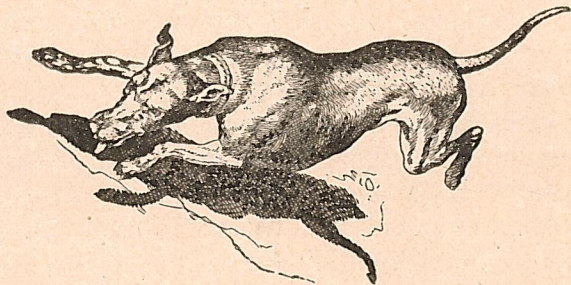


отстрани кучето, но напраздно. Минало се половинъ часъ. Бавачката се отчаяла. Какво е станало съ това куче? Нима ще я задържи тука цѣлия день? Ами ако се хвърли върху ѝ? Ами ако ли е побѣснѣло?! . . .

Най-послѣ бавачката се сѣтила, разкрила дрехата си и засмѣното дѣтенце прострѣло ржници къмъ обичното си куче. . . .

Кучето веднага прѣстанало да рѣмжи. То почнало радостно да подскача и да се умилква на дѣтенцето. Освободило пжтеката и слѣдъ малко всички били въ кжщата на англичанина.

Всички разбрали умната постѣпка на кучето, което си било мислѣло, че бавачката е изгубила дѣтето, понеже не видѣло когато тя го скрила подъ дрехата си. То на сила искало да я подсѣти за дѣтето и да я накара да го намѣри . . . Щомъ пѣкъ видѣло погрѣшката си, кучето радостно освободило пжтя.



II. Куче и рибаръ.

Въ градъ Парижъ на брѣга на рѣка Сена всѣки день единъ рибаръ ловилъ риба съ вждица. Веднажъ близо край него се хвърлило въ водата едно